

at Uoverensstemmelserne mellem det andet Thing og dette ikke vilde være saa overordentlig store. Det er ganske mærkeligt, at man nu i en lang Mærceffe har levet under den Tilstand, at Oppositionen baade i det andet Thing og ogsaa ude i Befolkningen stadig er tiltagen imod den høie Regjering, og endda har Regjeringen ikke fundet sig foranlediget til at gjøre noget Forsøg paa, om det ikke ved Hjælp af andre Mænd vilde være muligt at komme til den altfor strammede Knudes Løsning. Der siges ganske vist, naar en saadan Indvending gjøres: Ja, hvad kan det nytte, at Regjeringen fortrækker, og at selv endogsaa maasse en Regjering, der samstemmede ganske med Folkethinget, kom i Stand? En saadan Regjering vilde møde de samme, i hvert Fald omtrent de samme Vanskeligheder i dette Thing, som den nuværende Regjering møder i det andet Thing, siger man. Dertil vil jeg svare: Det kan være muligt, men det er i hvert Fald aldeles ikke afgjort, inden det er forsøgt; og selv om det maasse, hvad jeg nødig vil haabe, skulde vise sig, at der fra dette Things Flertals Side blev reist en stærkere og bestemt Modstand imod et andet, jeg kan gjerne kalde det liberalt eller Venstreministerium, hvad skulde der saa være i Veien for, at en saadan Regjering i det Mindste ogsaa som Forsøg kunde foretage et Par eller tre Oplosninger af dette Thing, saaledes som det er sket med det andet? Det ene Thing er jo lige saa lidt selvskrevet til at sidde fri og frant uden at anfægtes fra Vælgernes eller Valgtribunernes Side som det andet. Grundloven hjemler fuld Oplosningsret af begge Thing til Høje og ligesaa vel af det ene som det andet; og inden samtlige disse i Grundloven anviste Midler til Forsøg paa at fjerne mulige Uoverensstemmelser er anvendt, formener jeg, at der er en ikke ringe Grund for Oppositionen til at sige, at det er en Tilsidefattelse, at dens Krav, skjøndt stadig forstærkede, ikke finde noget villigt Øre. Ogsaa jeg vil selvfølgelig ligesom min ærede Sidemand stemme for det foreliggende Forslag til midlertidig Finantslov, da det nu en Gang er kommet frem. Jeg tror, at det vilde have været heldigt, om man havde fulgt den gamle Praxis; ganske vist er det baade af den ærede Conseilspræsident og ogsaa af det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag, urgeret, at den hidtidige midlertidige Finantslov var noget uklar. Der har været reist Tvivl om dens Forstaaelse, men disse Uklarheder og Tvivl forekommer det mig dog ikke have været af større Betydning, end at man nok kunde komme over dem. Vi have iøvrigt

fun hidtil en eneste Gang havt en midlertidig Finantslov af en saa overordentlig Varighed som et helt Aar, og det var jo derfra, at Tvivlen blev reist; men man skulde da ikke gjerne haabe, at man oftere skulde komme i det Tilfælde, at man skulde indlade sig paa at lade midlertidige Finantslove gjælde for et helt Aar, med mindre man fik en midlertidig Finantslov af et saadant Indhold som det, den ærede Conseilspræsident har forelagt, thi saa kan jeg grumme let forstaa, at man kunde komme til at hjælpe sig med en midlertidig Finantslov et eller maasse flere Aar; Vanskelighederne vilde saa i ethvert Fald være helt fjernede, thi naar Regjeringen blot havde et af Thingenes Samtykke, saa havde den den ønskeligste Frihed til at afholde Bevillinger af en hvilkenomhelst Beskaffenhed, som den maatte anse for nødvendige. Endnu til Slutning blot dette. Jeg mindes en Gang at have læst, at Napoleon den 1ste under Fredsunderhandlinger, jeg tror det var med Østerrigerne, i en vis Hæftighed erklærede til de Befuldbeetigede, da han ikke kunde faae Betingelserne, saaledes som han vilde have dem: I vilde altjaa have Krig; niwel, I skulle faae Krig. En saadan Udtalelse vil jeg omskrive en lille Smule, idet jeg vil forme den omtrent saaledes: Det store Flertal af Landets Befolkning ønsker — jeg siger netop med Forsæt det store Flertal, i Modsætning til, hvad der blev hirtet i Gaar af en æret Landsthingsmand for 1ste Kreds, at det ikke var sagt, at det just var Flertallet, der samstemmer med Oppositionen, fordi det havde viist sig, at der ved sidste Folkethingsvalg var afgivet flest Stemmer til den Side — som sagt, jeg tror, at det er et meget betydeligt Flertal af Danmarks Befolkning, der netop ønsker en Udgang af den nuværende Strid ved at se andre Mænd forsøge sig i Spidsen for Statens Styrelse. Jeg mener derfor, at Befolkningens Flertal nu vil sige som saa: Skulle vi absolut have Krig, den politiske Krig, vel at mærke, lad os saa i Guds Navn tage den, vi ere fuldt beredte paa, at den vil komme en Gang, men vi ere ogsaa fuldt og fast beredte paa at værne vore grundlovmæssig hjemlede Rettigheder og ikke at lade os røkke en Tomme derfra. Jeg tror som sagt sikkert, at dette er Befolkningens Flertals bestemte Mening, og derfor tager jeg trostigt imod Tilstanden, om den end bliver mindre glædelig end tidligere.

Bloug: Den sidste ærede Taler har fuldstændig Ret deri, at man ikke kan læse i Grundloven, uden for saa vidt man selv forstaa den, men han gav uheldigvis selv et